

BUDAPEST ÉS AZ ÖTÉVES TERV

Javaslat: emeljék meg 30 ezerrel a felépülő lakások számát • Iparfejlesztés a zsúfoltság növelése nélkül

Németh Károly felszólalása az országgyűlésen

AZ ORSZÁGGYŰLÉS TEGNAP DÉLUTÁNI ÜLÉSÉN FELSZÓLALT NÉMETH KÁROLY, A BUDAPESTI PÁRTBIZOTTSÁG ELSŐ TITKÁRA. BESZÉDÉBEN FŐVÁROSI PROBLÉMÁKKAL FOGLALKOZOTT. — A MAGYAR NÉPGAZDASÁG HARMADIK ÖTÉVES TERVJAVASLATÁVAL — MONDTA —, S A BENNE FOGLALT FŐ CÉLKITŰZÉSEKKEL EGYET-

ÉRTEK. HELYESLEM, HOGY AZ ORSZÁGGYŰLÉS A NÉPGAZDASÁG FEJLESZTÉSÉNEK FŐ IRÁNYAIT FOGLALJA CSAK TÖRVÉNYBE, MERT ÍGY JOBBAN BIZTOSÍTHATÓ A MENET KÖZBEN SZÜKSÉGSZERŰEN FELMERŰLŐ PROBLÉMÁK RUGALMAS ÉS CÉLRAVEZETŐ MEGOLDÁSA.

A Budapesti Pártbizottság első titkára kiemelte: a harmadik ötéves terv: elért eredményeinek megszilárdításának, a szocializmus további építésének, az élet- és munkakörülmények javításának szolid, megalapozott terve, a szocializmus építésének öt évre szóló nemzeti programja. Kifejezésre jut benne a népet szolgáló kommunista politika, mely számol országunk adottságaival, a szocialista építés eddigi tapasztalataival.

Épít arra a nagy erőre, amely népünk alkotó tehetségében, szorgalmában, a szocialista országokkal folytatott kölcsönös előnyös együttműködésünk fejlesztésében rejlik.

Németh Károly a második ötéves terv eredményeit méltatta, majd így folytatta:

— Az országgal együtt fejlődött fővárosunk és lakóinak élete. Felépült az új Erzsébet-híd, épül a várnegyed és a Vár. Befejeződött az Üllői úti és a lágymányosi lakótelepek építése. De a főváros sok más pontján is új és új épületek jelzik a megtett erőfeszítések eredményeit. A közlekedés fejlesztése, a kommunális szolgáltatások, az oktatás, az egészségügy, az üzlethálózat és a közbiztonság fejlődése mind-mind a munka értelmét, a javuló életviszonyokat tükrözik.

A lakosság kiskereskedelmi vásárlásai ebben az időszakban 25 százalékkal emelkedtek. Meggyorsult a háztartási gépek és készülékek vásárlása,

csaknem minden második budapesti családnak televíziós készüléke van. Évente 600 millió forintot fordítottunk a budapesti lakosság kulturális igényeit kielégítő létesítményekre.

Az eredmények méltatását követően néhány tennivalóra is felhívta a figyelmet.

— Természetesen azt is sokáig lehetne sorolni — mondta —, hogy csak Budapesten mennyi minden vár még megoldásra. Onnan kezdve, hogy jobban támogassuk a lakosság tényleges szükségleteit kielégítő kisipart, egészen addig, hogy csúcsidőben is éjjen rendszeren a gáz és legyen vízellátás a város minden pontján, javuljon a közlekedés, csökkenjenek a lakásgondok, s tárjuk fel a termelés növelésének nagy tartalékait.

Azok a gondok, amelyekkel a fővárosban naponta szembe találjuk magunkat, mindenekelőtt abból származnak, hogy ide összpontosult az ipar csaknem fele, az ország lakosságának majdnem ötöde.

A felszabadulást megelőző időszakhoz képest az ipari termelés több mint négyszeresére, az iparban foglalkoztatottak száma pedig több mint kétszeresére nőtt.

A növekedés ilyen ütemével a város fejlesztése nem tartott lépést. S ami ebben a túlzásfolt városban a lakosság ellátásához közművekben, lakásban, közlekedésben szükséges, nagyrészt el-

avult és felújításuk egy korábbi időben háttérbe is szorult.

A budapesti ipar fejlesztésének főbb problémáit ismertető kiemelte, hogy a jövőben az eddigieknél jobban előtérbe kell helyezni meglévő üzemek modernizálását, a műszaki fejlesztést, s azt, hogy a termelésnek a szükségletekkel összhangban álló növekedését a termelékenység fokozása útján érjük el.

Szükségesnek látszik a törvényben is kimondani, hogy a fővárosban az iparfejlesztés ne járjon együtt a létszámnövekedéssel. De indokolt az is, hogy a hivatalokban se növekedjék a létszám, és

a kormány tiltsa meg új hivatalok létrehozását Budapesten. Folytatni kell egyes fővárosi üzemek vidékre telepítését is,

ami még nagyon akadozik. Fontos, hogy a termelésnek ez az átterelése ne a főváros közvetlen környékén levő és hasonló gondokkal küzdő üzemekbe történjen, mint ahogy az néhány esetben már előfordult. Szükséges, hogy ez a munka a jövőben meggyorsuljon, és tervszerűbben folyjék. Ezért pontosabban és személyhez kötött felelősséggel kell meghatározni a minisztériumok ezzel kapcsolatos feladatait.

Ugy számítják, hogy a főváros lakóinak száma a harmadik ötéves terv végére 2 millió 30 ezer lesz. A lakosság számának alakulása nagy befolyással van arra, hogy a rendelkezésre álló erőforrásokból hogyan tudjuk enyhíteni a lakáshelyzetet, a közlekedés zsúfoltságát, és milyen mértékben lehet kielégíteni a lakosság egyéb szükségleteit. A lakosság növekedésével különösképpen összefügg, hogy a legnagyobb társadalmi gondunkat képező lakáskérdést milyen ütemben tudjuk megoldani. Igaz, hogy a fővárosban sem épült még öt év alatt annyi új lakás (összesen 51 ezer), mint a második ötéves tervben. A szükségleteket azonban megközelítően sem elégíti ki. Figyelembe véve a régebben épült lakóházak állapotát és a jogos lakásigénylők nagy számát, valamint azt is, hogy a budapesti lakások 58 százaléka egyszobás, nem lehetünk elégedettek az ütemmel. A harmadik ötéves terv az állami lakásépítés arányát a fővárosban az előző öt évinél magasabban irányozza elő. A tervezett 300 ezer lakás megépítése egymagában is nagy erőfeszítéseket követel. De meggyőződésem, hogy

népgazdaságunkban, dolgozó népünk alkotó tehetségében, a társadalmi összefogásban van annyi erő, hogy a terv más alapvető célkitűzéseinek teljesítését nem veszélyeztetve, mintegy tíz százalékkal, tehát 30 ezerrel több lakás építését tűzzük ki elérendő célként.

Bizonyosak lehetünk abban, hogy az életkörülmények javulására, a családi életre, a gyermeknevelésre, a természetes népszaporulat növekedésére egyaránt nagy befo-

lyással bíró lakásépítési gondok gyorsabb megoldásában népünk a nagyobb feladatot is szívesen vállalja.

Tovább kell javítani a lakáselosztás rendszerét is. Szabályozni kellene pontosabban az állami erőből épült lakások elosztásának feltételeit. Lehetőségeink keretein belül, de jobban előnyben kellene részesíteni a több gyermekes és kisebb keresetű családokat.

Németh Károly ezután az ipari munkásság szociális és egészségügyi ellátásáról beszélt, majd az áruellátásról szólva elmondta, hogy a lakosság fogyasztási cikkekkel történő ellátása az utóbbi időben jelentősen javult. A növekvő és változó igényeket egyre jobban kielégítő összetételben állnak rendelkezésre az árualapok.

— Ugyanakkor jogos panaszok is elhangzanak. Esetenként olyan cikkekkel sem kielégítő az ellátás, amelyeket az árintézkedések érintettek.

Gyakran olyan árufeltételekből is hiány áll elő, amit mással nem lehet indokolni, mint figyelmetlenséggel. Fontos tehát, hogy az általában kedvező helyzet ne nyugtasson meg bennünket, és szüntelenül törekedjünk a hiányosságok megszüntetésére. Lehetőségeink keretén belül kövessünk el mindent, hogy javuljon az áruellátás, kevesebb legyen a hiánycikk, amely egyúttal az életkörülmények javításának, a jó társadalmi közérzetnek, végső soron a jobb munkakörülmények is fontos feltétele.

Kijelentette, hogy a budapestiek, akik szeretik városukat, szocialista hazánkat, bizonyosan nem kímélik erejüket, hogy felelősségük ará-

nyában és tehetségük szerint a következő öt esztendőben is vállalják a szocializmus építéséből rájuk háruló részt.

— A megtett javaslatokat — fejezte be beszédét — a tisztelt országgyűlésnek megfontolásra ajánlom, s a harmadik ötéves tervről szóló törvényjavaslatot elfogadom!